PERŞEMBE 11 Teşrinievvel 1934 No. 105

UNUTMAYINIZ! AFACAN 8 Büyük Sahife 3 Kuruş

Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

AFACAN

Topuz Kasaplık Koyun mu?..

AFACAN NE DİYOR?

— 1 —

Korkun yoksa azıcık,
Ey Şişko!.. Karşıma çık:
Ben oynarım (Solaçık)
Galatasaraylıyım!...

— 2 —

Stadyumda dururum,
Topa yaman vururum,
Kaleye savururum,
Galatasaraylıyım !,.

— 3 —

Haydi!.. Gözlerini aç;
Yapalım seninle maç!..
Spordur bana ilâç,
Galatasaraylıyım!..

— 4 —

"Şüt,, üm dünyayı yıkar,
Herkes şaşırıp bakar!..
Bana kim karşı çıkar,
Galatasaraylıyım !...

AFACAN

AFACAN — Şişko çabuk kaç, bir yakalanırsan Bacı bir aylık et parasından kurtulur! ..

ŞİŞKO NE DİYOR?

— 1 —

Ben pehlivanım, kardeş,
Balunur mu bana eş,
Yaparım yaman güleş,
Ben Fenerbahçeliyim!,.

— 2 —

Saldırırsam birdenbire
Gelecek sırtın yere!..
Raslanmaz böyle ere:
Ben Fenerbahçeliyim!..

— 3 —

Bak: inceciktir ensen,
Ne kuvvetsizsin bilsen!..
Beni yenemezsin sen:
Bəu Fenerbahçeliyim!..

— 4 —

Durmak bana haramdır.
Gücüm, kuvvetim tamdır,
Çoban Mehmet ustamdır,
Ben Fenerbahçeliyim!..

ŞİŞKO

Keşke!..

Şişko çok pasta yer. Bir gün karnı ağrımağa başladı. Mektebin doktoru sordu:

— Söyle bakayım günde kaç pasta yiyorsun ?..

— Altı tane!..

— Öyle ise, bundan sonra üç tane pasta yiyeceksin!..

Şişko şu sözleri söyledi:

— Ah, yarısına izin vereceğinizi bilseydim, on iki tane yiyorum!... derdim!...

AFACAN — Dün gece rüyamda kendimi iki bin metre yüksekten tayyareden düşerken gördüm..
TOPUZ — Ölmemiş misin?.
AFACAN — Hayır, düştüğüm yer şilte fabrikası imiş;.

Ziyade olmasın!..

Bir adam, kış ortasında, boş kalmış bir deniz hamamına girip yıkanıyormuş, oradan geçen bir adam sormuş:

— Yahu!.. Şubat ayında denize girilir mi?..

Öbürü cevap vermiş:

— Ne yapayım!.. Geçen yazdan banyo biletleri kaldı. Ziyan olmasın diye giriyorum!..

— Ne o küçük bey, ayakkabılarını neden boyatmıyorsun?

— Boyanırsa yeni gibi görünüyor, halbuki bir ay boyamayınca, annem bana yenisini alıyor?.

Çocuk Sesi

Teşrinievvelin 15 inci Pazartesi günü 11 inci cildinin ilk sayısı olan

251 inci Sayısı

Mecmuacılık dünyasının en güzel eseri olarak çıkacaktır. Yeni yeni romanlar, renkli iç ve dış sayfalar

Tanesi Her Yerde 5 Kuruştur

— Biliyor musun, dün akşam bize gelen misafir ne dedi?.

— Ne dedi?.

— Çocuk bir ev için bir çiçektir, dedi.

— Ne çiçek olduğumuzu de mek herkes biliyor ha!...

113

BAŞ SÖZ

Eski Mektep Cezaları

Öyle korkular vardır ki, yalnız insanları titretir. Hayvanlar bundan uzaktır. Fakat dayak korkusu hem insanları, hem hayvanları bucak bucak kaçırır. İşte ben dayak korkusunu ilk defa mektepte duymuştum.

Çocuklar!.. Siz şimdi çok küçüksünüz. Fakat ben, yani ağabeyiniz sizden çok büyük yaştayım. Bizim zamanımızda mekteplerde bir çok ceza vardı: İzinsiz, aleni tektir, falaka, bir hafta mektepten tart, büsbütün kovulmak...

Bir çocuk (izinsiz) aldımı, cuma günü evinde kalıp gezecek yerde, yine mektebe gelirdi.

(Aleni tektir) aldımı: Perşembe günü, öğleden sonra mektebin bütün talebeleri bir salonda toplanırlar ve müdür o çocuğu herkesin ortasında paylardı. (Falaka) cezasına çarpıldımı, yine arkadaşlarının önünde ayaklarına sopa yerdi. Sonra, dördüncü ceza olarak bir hafta mektebe kabul edilmez, yine uslanmazsa büsbütün kovulurdu.

Bu cezaların içinde çocukları en fazla korkutan (falaka) idi.

Ne mutlu size ki: Cumhuriyet maarifinin yüksek ve insanca terbiyesi altında bulunuyor, değil böyle sopa, hatta bir fiske bile yemiyorsunuz..

Şimdi (falaka) yi size anlatayım da, halinize şükrediniz:

Dersinize çalışmadınız, hocalarınıza karşılık verdiniz veya başka bir suç işlediniz de (falaka) cezası aldınız mı: hapı yuttuğunuz gündü. Mubasırlar (yani çocukların uslu oturmasına dikkat eden terbiye hocaları) o çocuğu yakalar, yere yatırır, ayaklarından kunduralarını çıkarırlardı. Çocuk yerde yalvara dursun, onlar her iki ayağına da ip bağlayıp sıkı sıkı tutarlardı. Bir başka adam da elindeki okkalı sopa ile tabanlarına indirmeğe başlardı. Artık çocuğun kuvvetine ve dayanıklığına göre on sopadan elli sopaya kadar indirirlerdi.

Ceza bittikten sonra çocuk kabilse ayağa kalksın... Topallar dururdu. Çünkü: Tabanları topadan şişer, çürür ve hatta yarılıp şakır şakır kanardı.

İşte eskiden benim gittiğim mektepte de bu ceza vardı. Arkadaşlarımdan birisini gözümün önünde böyle dövmüşler, ayaklarını patlatmışlardı. O günden sonra (falaka) nın tadını tatmamak için gözlerimi dört açıp derslerime çalışmağa başlamıştım.

Yine söylüyorum: Çocuklar!. Dua ediniz ki, sizler Cumhuriyet maarifinin mekteplerinde okuyorsunuz. Ya saltanat devrinde, padişah mekteplerinde olsaydınız, mahvolduğunuz gündü...

Ağabey

YURT YAPRAĞI

Çocuklar!...

(Yüce Gazi) Yurdun çocuklarını çok sever. Nitekim, küçük çocukları okşarken çıkarılmış resimlerini her yerde görmüşsünüzdür.

Bundan birkaç sene evvel, Anadolunun güzel bir kasabasından geçerken (Mustafa) isimli bir sığırtmaca rastgeldi. Bu küçük, sevimli türk yavrusunu sevdi ve kendine evlât bile yaptı. Şimdi bu sahici hikâyeyi size manzum olarak yazıyorum:

Bilir misiniz ne hoş, ne sesimlidir Köyler,
Yapraklar arasında kuşlar türkü söyler!.
Yerde bir ağaçlık, öte yanda bir tarla,
Dönüyor değirmenin kanatları rüzgârla!.
Dağların arasından çağlıyanlar akıyor,
İşte ana vatanın böyle hoş bir yerinde,
Sürüler otluyorken kırların üzerinde,
Bir çocuğu almıştı gölgesine bir yamaç,
Bir beti benzi uçuk, mavi gözlü sığırtmaç!..

■

Bu Kim mi?.. Dediniz: Bahtı açık bir çocuk,
Vücudu biraz yorgun, benzi bir parça uçuk!
Eriten, kimsesizlik denilen yastı onu,
Fakat şefkatli bir el bağrına bastı onu!
Rast geldiğindenberi o güneş renkli yüze,
Ömrünün geceleri benzedi bir gündüze!..

. . . .

Bir sabah bu sığırtmaç kırda dolaşıyorken,
Kalbinde garipliğin hüzününü taşıyorken,
Ardında bir ses duymuş..
Dönüp bakmış bir atlı.
Nisan gökleri gibi mavi gözleri tatlı!
Sığırtmaç bakıyorken hayret edermiş buna:
Bu adamın benzermiş saçlarım som altına!..
Ömründe görmediği temiz sözlü bir adam,
Derin gözlü bir adam... Tatlı sözlü bir adam.

. . . .

Bu meçhul yolcu demiş yaklaşarak çobana:
— " Uzağa gideceğiz.. Yolumu göster bana.. "
Beraberce hem söze, hem yola koyulmuşlar,
Onlar biri birini cana yakın bulmuşlar!..
O güneş yüzlü adam önce başlamış lâfa,
Sığırtmaca demiş ki: — Adın nedir ?...
—Mustafa!..

Çocuk ta merak etmiş: —Seninki nedir, söyle?
Öbürü gülümsemiş: —Benimkisi de öyle!..
Ayrılacağı zaman yolun dönüm yerinde,
Yolcu yağız atının iğilmiş üzerinden,
Çobanı uçurarak ufkunda bir sevincin
Ona bir nişan vermiş kendini bulmak için!...
Ertesi gün nişanı çoban sorduğu zaman kadın erkek şaşırmış:
— " Sana ne mutlu aman:
"Şu lahzede kalmasın gönlünün derdi, gamı,
Bu adam yer yüzünün en büyük bir adamı!... "

— SONU GELECEK SAYIDA —

(Gelecek sayıda küçük sığırtmaç (Gazi)nin yanına gidiyor.)

Yaşasın Spor

Galatasaray - İstanbulspor yarın lik maçı için karşılaşıyor..

Geçen hafta içinde şehrimizde yapılan ve önümüzdeki hafta içinde yapılacak olan spor müsabakalarına ait son haberler:

Çek Bohemya takımı Fenerbahçeyi iki defa yendi:

Geçen hafta şehrimize gelen Bohemya ecnebi futbol takımı yaptığı iki maçıda kazanmıştır. Birinci maçı 2-0 kazanmıştır. İkinci maçı Pazar günü Fener-Ateş güneş muhtelitile oynamış ve bunu da 1-0 yenmiştir. Bohemya takımı alkışlanacak derecede güzel bir oyun gösterememiştir.

Güreşçilerimiz 3 ncü Balkan şampiyonluğunu kazandı

Şehrimize gelen Yunan, Bulgar, Yoguslav güreşçileri 3 üncü Balkan şampiyonluğu için Türk güreşçilerile müsabakalar yapmışlardır. Perşembe, Cuma, Cumartesi geceleri devam eden güreşlerde Türk pehlivanları bütün rakiplerini yenerek 3 üncü Balkan güreş şampiyonluğunu kazanmışlardır.

Şilt maçlarında alınan neticeler

İstanbul şilt maçlarına geçen hafta başlanmıştır. Galatasaray-Doğansporu 8-1, Beşiktaş-Sumerspora hükmen galip, Karagümrük-Eyübü 6-3, Topkapı-Kasımpaşayı 3-1 yenmişlerdir.

Ateş-Güneş kulübü Federe edildi

İki sene evvel Galatasaraydan ayrılan bazı oyuncu ve idareciler Ateş-Güneş ismi altında Sıra Selvilerde bir klüp kurmuşlardı. Öğrendiğimize göre bu yeni klüp T. İ. C. ittifakına bu sene dahil olmuşlardır.

Yarın Galatasaray-İstanbulspor maçı var

Yarınki Cuma günü Taksim stadyomunda saat 15,30 da Galatasaray-İstanbulspor maçı oynanacaktır. İki hafta evvel şilt maçında birbirlerine gol atamayan bu takımlar, bakalım yarın ne netice alacaklardır?

İzmirin Altay takımı çalışıyor

Türkiye Futbol şampiyonluğu önümüzdeki hafta başlıyacağı için İzmir lik birincisi Altay takımı çalışmakta ve hususi sıkı maçlar yapmaktadır. Bakalım bu sene Türkiye şampiyonluğu hangi takıma nasip olacak?

Viyanada yapılan manialı at yarışlarında Türk zabitleri muvaffakiyet gösteriyorlar

Viyanada yapılmakta olan dünya milletleri arasındaki manialı at yarışlarında Türk zabiti mülâzım Cevat Bey yarışta bütün manialarını devirmeden atlamış ve Türk bayrağını şeref direğine çektirmiştir.

AFACAN

EĞLENCELİ HİKÂYE

BAHÇEDEKİ ŞEFTALİLER

Oğuz Bey, bahçeye meraklı bir adamdı. Artık yaşı ilerlediği için yani dinlenmeye muhtaç olduğu için onu tekaüt etmişlerdi. Boğaziçinde, suların mavi rengine bakan bir sahilde güzel bir ev satın almıştı. Ömrünün uzun senelerini şehirde, iş başında geçiren Oğuz Bey, artık köyde sessiz, tatlı bir hayat geçirmek istiyordu.

Satın aldığı yalının arkasında, tepelere kadar uzanan güzel ve geniş bir bahçesi vardı. Bu bahçede ne ararsanız bulunuyordu: Kış yaz solmayan, zümrütler gibi pırıldayan çamlar, yan yana mis kokulu bir koru halinde uzanıyordu. Geniş gövdeli çınarlar, göklere dal budak salmak istiyormuş gibi, bahçeyi kaplamışlardı. Hele, öyle büyük bir havuz vardı ki, şöyle küçücük bir sandal yapsanız, mükemmel yüzer...

Evet.. Bu güzel bahçede her şey vardı.. Fakat bir şey yoktu.. Biliniz, bakayım nedir?... bilemediniz değil mi ?.. Söyleyim, yemiş ağacı yoktu.

Oğuz Bey düşündü:

— Bahçe, deyince akla yemişler gelir.. Ben de burada onlardan yetiştirmeliyim..

Oğuz Bey bu işe karar verdikten sonra, doğruca bahçevanlara koştu ve onlardan meyva fidesi istedi. Bahçevan ona, benzeri her yerde olmayan güzel bir şeftali fidanı verdi. Oğuz onu sevinerek getirip, bahçenin bol güneş gören bir yerine dikti..

***

Aradan iki sene geçti. Fidan mevsimden mevsime büyümüş, adeta gölgesinde oturulabilecek bir ağaç olmuştu.

O senenin ilkbaharında şeftali ağacının her dalında birçok çiçek açtı. Bu, yemişlerin çok olacağına delâlet ediyordu.

Oğuz Bey çiçeklere baktıkça seviniyor:

— Ooh!.. diyordu, bu sene bol bol şeftali yiyeceğiz!..

Diyordu. Aradan iki ay geçti. Fakat Oğuz Beyin ümitleri boşa çıkmıştı. Çünkü: Ağaçta ancak yirmi tane şeftali vardı.

Oğuz Bey kendi kendini teselli etti:

— Ziyanı yok.. Yirmi şeftali de az şey değildir. Aşağı yukarı üç kilo eder!.. Kısmetimiz bu kadarmış der, oturur yeriz!..

Sabırsızlıkla geçen zamanlardan sonra, güneşin pişirici ışığı şeftalileri kızartmıştı.

Fakat Oğuz bey garip bir adamdı, yemişlere dair bilgi veren bir kitabı okumuş ve feftalinin Haziranın yirmi beşinci günü yeneceğini öğrenmişti. Güya bugün yenirse, yemişler vücude çok fayda verirmiş. İşte buna inanan Oğuz Bey, her bahçeye çıkışında, dalların karşısında yutkunduğu halde bir tanesini bile koparmadı, haziranın yirmi beşinci gününü bekledi.

Nihayet haziranın yirmi dördüncü gelmişti, demek ertesi gün yemişler tatlı tatlı yenecekti.

Ertesi sabah Oğuz Bey sevinçle gözlerini açtı. Tabiî ilk işi bahçeye koşmak oldu. Elinde bir sepet ağacın tam altına gelince ne görse beğenirsiniz: Hatta bir tane bile şeftali kalmamış, hepsi koparılmıştı. Bağırdı, çağırdı, tahkik etti.. Hayır; hiç kimse şeftalilerin ne olduğunu bilmiyordu.

İştahı kursağında kalan zavallı Oğuz Bey artık gelecek seneyi beklemeye mecbur olmuştu.

***

Yaz geçti.. Sonbahar oldu.. Arkasından karlar lâpa lâpa döküldü. Sonra yine ilkbahar ve yine yaz mevsimi geldi Ağaçta yine yirmi şeftali olmuştu. Oğuz bey bu sefer onları yiyeceğine inanarak, seviniyordu. Budala adam yine haziranın yirmi beşinci gününü bekledi. Fakat hayret: Tam o gün şeftalilerden yine eser kalmamıştı. Oğuz bey şaşkınlık ve tasadan deli gibi oldu.. Fakat elden ne gelir.. Bu sefer de üçüncü seneyi bekledi.. Fakat üçüncü sene de ayni günde şeftaliler ortadan kaybolmuştu. Oğuz bey bu işe akıl erdiremiyor, başı iki eli arasında düşünüp duruyordu.

***

Bir gündü.. On üç yaşlarındaki oğlu (Toraman) ile bu şeftali meselesini konuşurken oğlu:

— Dur, baba.. dedi, sana olan işi anlatayım.. Hani sen bana:

"Oğlum!.. Eğer bir çocuk imrenip senden yemiş isterse ona ver!.. „ demiştin ya.. İşte üç senedir, haziranın yirmi beşinci günü bir çocuk gelip bu şeftali ağacının önünde duruyor yemişlere bakıp bakıp yutkunuyordu. Gözlerinin süzülüşünden, ellerinin, uzanışından anlıyorum ki bu çocuk şeftalilere imreniyor. Ben de senin sözünü hatırlayıp yemişleri ona veriyorum!..

Oğuz Bey bu sözleri duyunca şaşırdı fakat oğlunun başka çocuklara yaptığı bu iyilik hoşuna gitti. Onu okşayarak sordu:

— Aferin oğlum!.. Söyle bakayım kim bu çocuk ?..

Küçük (Toraman) önüne bakarak şu cevabı verdi:

— Ben, babacığım!...

Hikâyeci başı

FIKRALAR

Pişman Olmuş!

Küçük Rüstem ile kardeşi minimini Hakkı bir karyolada yatarlar. Bir gece Rüstem gördüğü korkulu bir rüyanın tesirile kıvranıp duruyordu. Yanında yatan Hakkı boynuna tekme yemekten usandı ve kendisini uyandırıp sordu:

— Kardeşim, ne var ?.. Ne oluyorsun ?..

Rüstem cevap verdi:

— Sorma!... Rüyamda sen bana dayak atıyordun.

Hakkı birdenbire kederlendi ve:

— Yazık!.. dedi, eğer bilseydim uyandırmazdım!..

Vay Ahmak Vay!..

Muallim, sınıfın en büyük yaşta fakat tenbel bir talebesine sordu:

— Ay mı işe yarar, güneş mi?

Bilgisiz talebe atıldı:

— Ay... Çünkü geceleri doğar.. Halbuki güneş doğduğu zaman zaten gündüz olmuştur.

ATA SÖZLERİ

— 1 —

Söz gümüş ise, sükût altındır!..
Yani: Gezmek gümüşse, çalışmak altındır!.

— 2 —

Sel gider, kum kalır!.
Yani: Tembeller döner, çalışkanlar geçer!..

— 3 —

Atı alan Üsküdarı geçti!..
Yani: Derse çalışan, sınıfı geçti!..

— 4 —

Kedi uzanamadığı ciğere pis der!..
Yani: Tembeller çalışkan çocukları kıskanırlar!..

— 5 —

Bugünkü işini yarına bırakma!..
Yani: Bugünkü dersi vazifeni ertesi güne bırakma!..

— 6 —

Sakla samanı gelir zamanı!..
Yani: Paranı sakla, bir gün gelir lâzım olur!..

— 7 —

Çok bilen çok yanılır!..
Yani: Cahil olduğu halde, her şeyi biliyorum, diye bilgiçlik taslayan, her zaman mahçup olur!..

— 8 —

Öfkeyle kalkan ziyanla oturur!..
Yani: Birdenbire hiddet edip fena bir iş yapan sonra pişman olur!..

FIKRALAR

Beygir Çok Yiyor, Arabacı Çok İçiyormuş!.

Sarhoş bir arabacı vardı. Ahlâksızlığından daima rakı içerdi. Bir gün komşularından birisi şöyle dedi:

— Bu arabacının yediği ile beygirlerin içtiğine sözüm yok!. Fakat beygirlerin yediği ile arabacının içtiğine, kasa dolusu para olsa, yine dayanmaz!.

Böyle Şey Olur mu ?..

Bir adam: «Ben her şeyi bilirim!..» Diye iddia ediyordu. Bunu duyan yaşlıca bir bey hemen yanına yaklaştı:

— Eğer, dedi, benim nerede öleceğimi bilirsen sana tamam beş bin lira para veririm!..

Karşısındaki şaşırıp sordu:

— Deli misin? Dedi, sanki bileceksin de ne olacak ?.

— Ne mi olacak ? Oraya hiç ayak basmıyacağım.

Afacan leylek kafesile hava yolculuğuna nasıl çıktı?

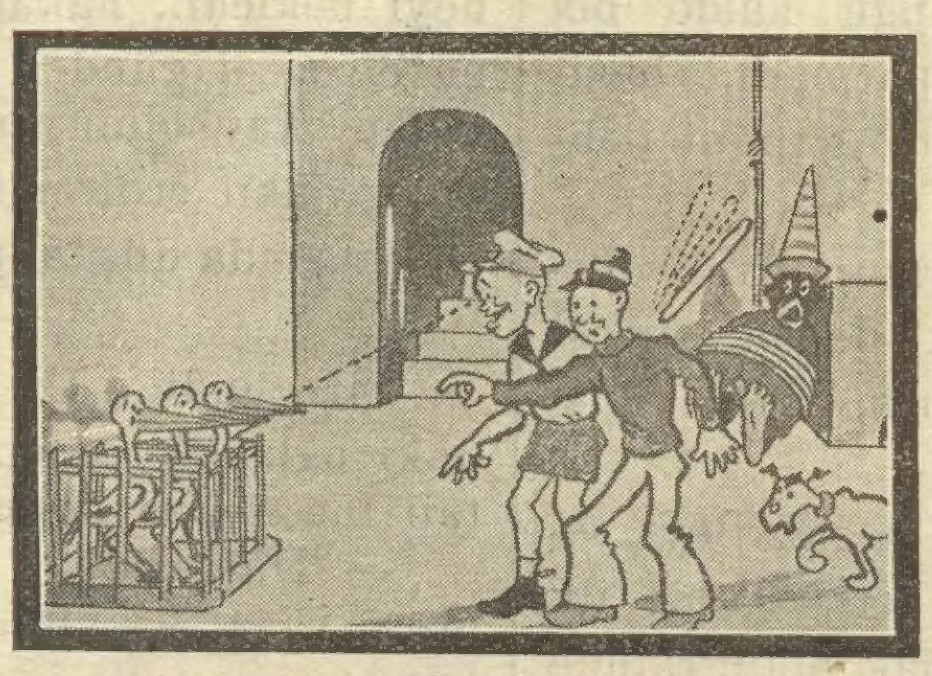

1 — Afacanla Topuz büyücü başıyı kıskıvrak bağladıktan sonra sihirli sopa kendisine oynadıkça güzel bir dayak çekmeğe başlamıştı. Feryat ediyor, bağırıyor.. Fakat kime?.. Afacanla Topuz mutlaka buradan kurtulmak istiyorlardı. birdenbire dıvar kenarında bir leylek kafesi gördüler. Kanbur felek bunları kimbilir hangi maksat için yapmıştı. Topuz elini uzattı..

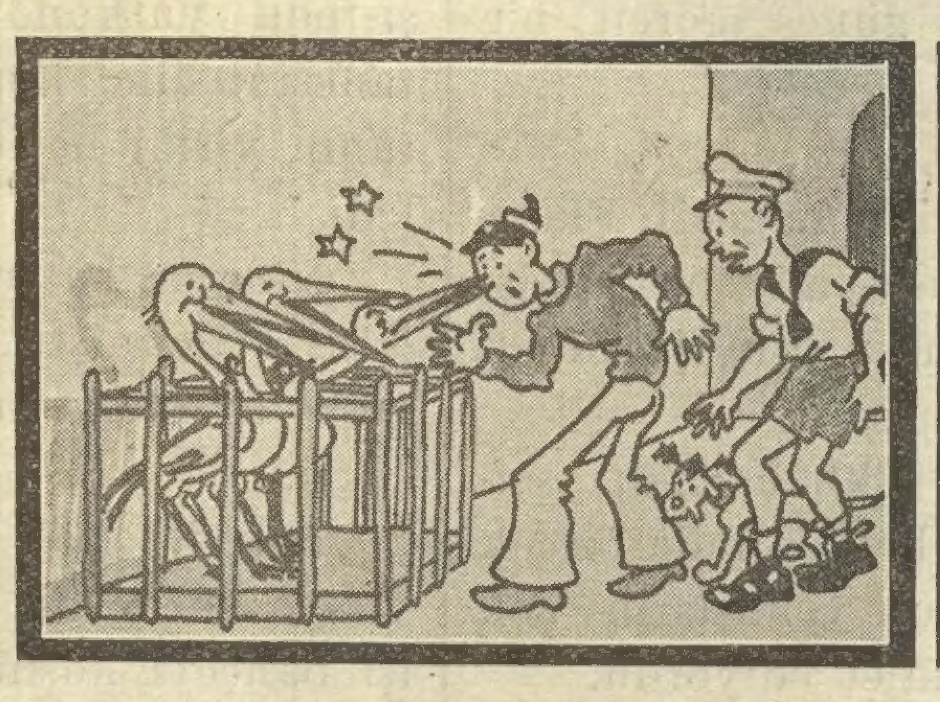

2 — Afacana: Afacan, bak.. bak.. dedi. Ve Leyleğe yanaştı. Fakat birinci Leylek uzun gagasile Topuzun burnunu öyle bir ısırış ısırdı ki Topuz:

— Aman.. Aman.. Burnum koptu be yahu!..

Diye bağırmağa başladı. Afacan bu işe şaşıp kaldı. Dikkulak da şaşkın şaşkın bakıyordu.

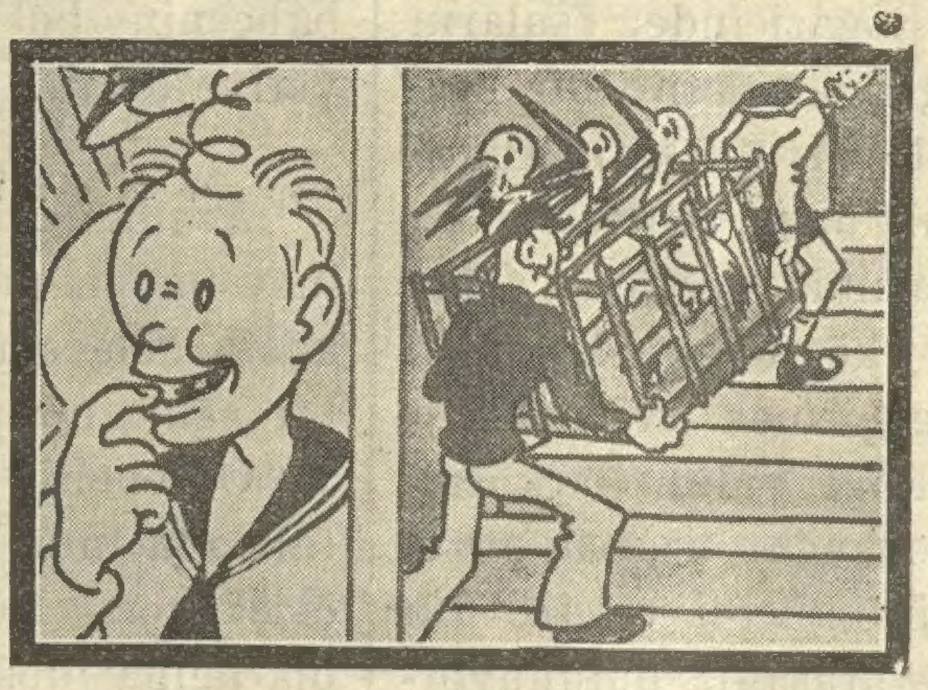

3 — Afacan böyle bakarken bir kurnazlık düşünüyordu. Birdenbire aklına bir fikir geldi. Bu leyleklerle buradan kaçılamaz mıydı?.. Olur mu, olurdu?.. Kugu kuşlarile aya giden bir romancı bile vardı. Bu hikâyeyi Çocuk Sesinde okumuştu. Hemen Topuzla beraber kefesi yakaladılar ve merdivenlerden çıkmağa başladılar. Afacan:

— Ehh.. Göreceksin Afacan, bune güzel, ne tatlı bir Tayyare seyahatı olacak, diyordu.

4 — Hemen kulenin avlusuna çıktılar. Afacan leylekleri kafesten çıkardı. Yavrularını da almayı unutmadılar. Afacan Topuza:

— Koş git, havuzdan iki tane kurbağa al, bir kamışa bağla dedi. Topuz gitti, dediğini yaptı. Afacanda kafesini sağlamlaştırdı. Leyleklerin boyunlarına ip bağladılar. Kuşlar Afacanın ne yaptığına şaşkınlıkla bakıp duruyorlardı.

5 — Siz de belki merak ettiniz.. Afacan, Topuz hemen kafesin içine girdiler. Leylekleri bağlı olan iplerinin bir ucundan kafese bağladılar. Dikkulak da unutulmadı. Şimdi. O da kefesin önüne bir şöfer gibi yerleşti. Şimdi havalanmak sırası geliyordu. Afacan:

— Topuz, kurbağaları leyleklere göster! Emrini verdi. Topuz kamışı uzattı, leylekler kurbağaları yemek için ileri atıldılar. Bu suretle kafes havalandı.

6 — Fakat leylekler kurbağaları bir türlü tutamıyorlardı. Bu suretle kafeste, Afacanda, topuz uçuyorlardı. Afacan:

— Oooh! ne bulunmaz hava yolculuğu diye bağırıyor, seviniyordu. Halbuki kıral oğlu prens, vezir ve adamları bu tuhaf hava gemisini yokarıda görünce şaşırıp kaldılar. Beyaz esirleri kaçırmışlardı. Kralın, şaşkınlıktan tacı bir karış havaya fırlamıştı. Bakalım gelecek hafta ne olacak?.. — Sonu var —

Olcayto Bahadır

Çocuk Sesinin bu en heyecanlı Türk romanı bu hafta başlıyor.

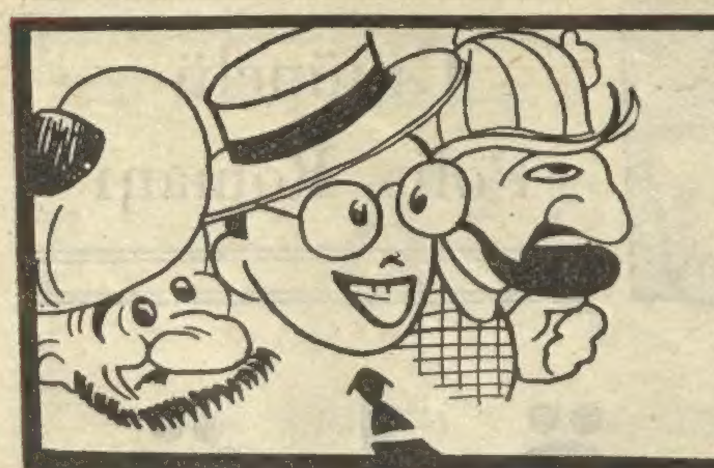

DÜNYA KOMİKLERİ GEÇİT RESMİ

Harold intikamını yine nasıl aldı.

1—Harold Luiye geçen hafta mağlûp olan adam ondan iyi bir öç almak için bir çare düşünüyordu. Lui çocuk dostlarile birlikte kıra gitmiş, sulu boya ile etrafın manzarasını çizmeye başlamıştı. Geri geri çekiliyor, tablosuna bakıyor, Çocuklara :

— Nasıl güzel olmuş mu? diyordu.

Tam bu sırada öç almak isteyen adam tablonun arkasına gizlene gizlene onların yanına gelmişti. Kendi kendine:

— Hey gözünü sevdiğimin ressamı.. şimdi görürsün diyordu. Lui bu sırada iskemleye oturmuştu. Çocuklar onu görünce pek korktular..

Adam birdenbire tablonun arkasından fırladı ve kuvvetli bir yumrukla Luiye hücum etti. Onu iskemleden yere yuvarladı. Çocuklar kaçışmıya başladılar.

İkisi de Deli!.

Bir tımarhanede, delikanlının biri o kadar azıtmıştı ki, doktor ailesine haber gönderdi.

Ertesi sabah delinin ağabeysi hastaneye geldi. Doktor :

— Aman efendim, dedi, hastanızın hali günden güne fenalaşıyor, üç gündenberi: "Ben Hint Padişahıyım!..,, diye rasgelene çatıyor!..

Hastanın ağabeysi güldü:

— Ona aldırmayınız, dedi, varsın söylesin, asıl Hint Padişahı benim!..

Doktor, bir deliden kaçarken ikincisine tutulmuştu.

Bu da Söz mü ?.

Şişko Afacana :

— Bana hiç tayyare piyangosundan ikramiye çıkmıyor!. Dedi.

Afacan da:

— Taliin yok!.

Dedi. Şişko kaşlarını kaldırdı :

— Yok, taliden değil ?..

— Ya neden ?..

— Piyango bileti almıyorum da ondan!

2 — Adam sonra eline fırçayı atarak resmi kendisi tamamlamıya çalıştı. Fakat Lui bu esnada iskemleyi bastonu ile çekerek aldı.

— Şimdi cezanı bulursun!. Dedi.

Yalancı ressam iskemleye oturmak için geri geri giderek birdenbire arka üstü devriliverdi. Harold şimdi kahkahayla gülüyor:

— Vah ressam efendi, vah.. Bu ne saltanatlı oturuş!.. Diyordu.

Yalancı ressamın ayakları bu sefer tabloya da çarpmıştı. Resim top namlusundan fırlayan bir gülle gibi havaya doğru kalktı ve adamin başına geçti..

Ressam çok fena bir vaziyete düşmüştü.. Harold yaptığı işten memnun, çocuk arkadaşlarını yanına aldı ve:

— Güle güle kal.. Yalancı ressam efendi.. Diye alay ederek ayrıldı.

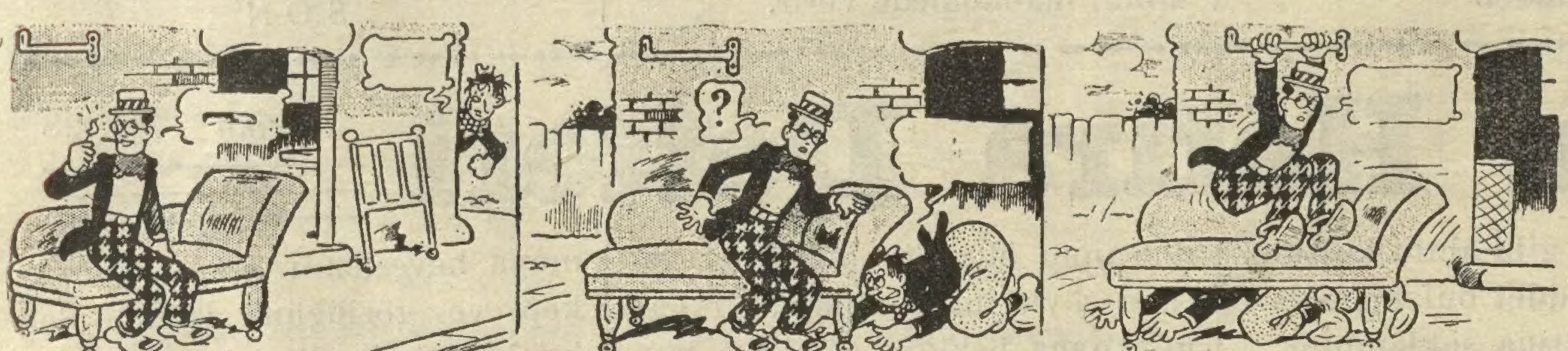

3 — Ve şehire indi.. Bir mobilyacı dükkânının önünde duran bir kanepeye yorgun, argın oturdu.. Fakat öç almak sevdasına düşen yalancı ressam onu buraya kadar takip etmişti. Onun böyle oturduğunu görünce « Şu kanepenin altına saklanayım ve sonra fırsatını bulunca bu adamı tepeleyeyim » diyerek kanepeye doğru sürünmeğe başladı.

Halbuki Lui onu görmüştü:

— Eh, Herif! Şimdi sana gösteririm! Dedi. Ve kanepenin üstüne fırladı. Ellerile bir demire tutunarak herifi yerle kanepe arasına sıkıştırdı ve pat pat.. Vurmaya başladı...

Az sonra bu azılı herife polisler yetişerek hesabını sormak üzere kelepçe vurdular ve karakola götürdüler. Lui de yine yeni bir dertten kurtulmuş oldu.

Sinekler ne iş görüyor ?..

Afacan her gün mektebe giderken muhakkak bir sinek yakalar, sonra kapıdan çıkardı. Bir gün arkadaşı Şişko, bu tuttuğu sinekleri ne yaptığını sordu.

Afacan şu cevabı verdi:

— Ben mektebe gidince, küçük kardeşim benim şeker kutumu açıp, yarısından fazlasını yutuyor!.. Nihayet bu usulü buldum: Bir canlı sinek tutup kutuya kapatıyorum. Gelince kutuyu açıyorum, eğer sinek içinde yoksa, anlıyorum ki kardeşim yine şekerlerimi yemiştir!..

İşidilmemiş en heyecanlı vak'alar

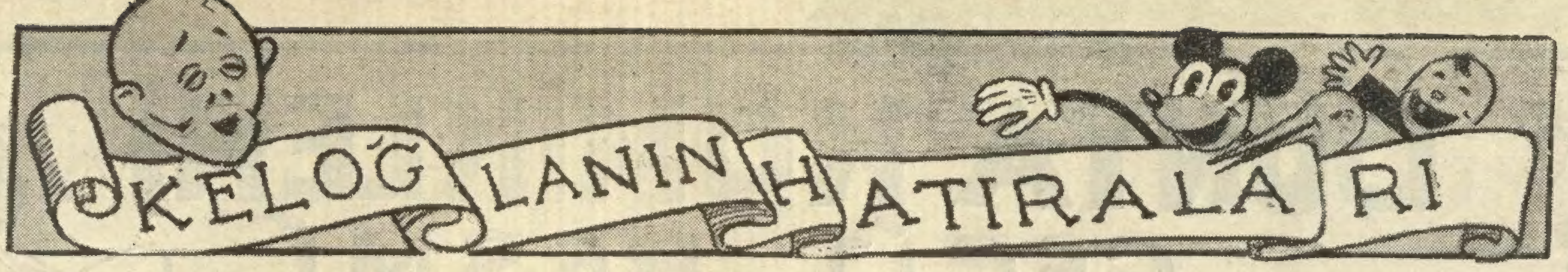

Gülünçlü Polis Romanı

KELOĞLAN POLİS HAFİYESİ :

Dirilen ölü

Tam bu anda köşebaşında birçok sert adımlar duyuldu. Hortlak adımların pek yakından geldiğini duyunca Cemal Beyi bırakarak tekrar mezarlığın duvarını aştı ve gözünden nihan oldu.

Gelenler Keloğlanın emrine rağmen her ihtimali göz önüne alarak iki polisle yan bir sokakta gizlenmiş olan Zeki idi. Zeki hemen üstadın yanına koştu. Keloğlanın sersemliği hâlâ geçmemişti. Kaldırarak Zincirlikuyu karakoluna götürdüler. Ayni zamanda ölünün cesedi kaldırıldı. Ve evine götürüldü.

Keloğlan iki üç saat sonra kendini biraz toplamıştı. Oturdu ve biraz kuvvet almak için içersine bir ilâç damlattığı çayı içerken Zekiye dedi ki:

— Recainin hakkı varmış. Hortlak sahiden mevcuttur. Hem de zannettiğimizden çok kavi çok mahir bir şey... Bununla beraber dün akşam yakalayamayışım kendi kabahatimdendir. Eğer üzerine ahmakçasına hücum edeceğime ateş etseydim daha iyi yapardım. Zavallı Remzi Beyin hali bana bir ibret dersi olmalı idi...

— Ne gibi üstad?.

— Ne gibi olacak herif vücuduna bir elektrik cihazı sarmıştır. Ayaklarında da cam ayakkabılar var. Şu suretle kime dokunursa elektrikleşiyor. Bayıltıyor. Sonra soymasından kolay bir şey var mı?

— Şimdi ne yapmak fikrindesiniz?

— Kendisiui akşama kadar.. Olmazsa bile gece yarısı olmadan yakalayacağım.

— Şu halde kim olduğunu biliyor musunuz?

— Bilemiyorum fakat bir şey sanıyorum...

Keloğlan az sonra karakoldan çıktı. Kendisinin kim olduğunun bilinmemesi için kati tenbihatta bulunmağı unutmamıştı. Karakoldan hemen evine giderek bir kaç saat dinlendi. Sonra Zekiye bazı talimat verdi ve arkasına eski aba başına bir keçe külah geçirdikten, birbirine karışmış bir sakal bıyık taktıktan yüzünü de iyiden makyaj yaptıktan sonra Zincirlikuyu yolunu tuttu.

Ezandan biraz sonra devriş kılığındaki Yıldırım Recep çavuşun kahvesine girdi "Erenler! Hu!„ diye etrafındakileri selamladıktan sonra bir kenara oturup bir okkalı kahve ve bir nargile istedi. Kahveye gelen bu yabancı dedenin nereden peyda olduğunu merak etmişlerdi. Keloğlan bu merakı def için yüksek sesle dedi ki:

— Erenler; biz diyar diyar gezen seyyahız. Üç gündenberi yolda idim Çorludan geliyurum. İstanbulda da lokmamız varmış. Buradan İzmite kadar gitmek istiyorum.

Devrişin söylediği sözler kâfi görüldü. Kendisine yollarda gördüğünden, mesleğinden sualler soruldu. Bu suretle vakit oldukça gecikmişti. Her kabristan sokağından geçecekler bir gece evvelki cinayet dolayisile korktukları cihetle erkenden avdet etmişlerdi,yalnız Reşat bey isminde bir zat kalmıştı. O da diğerlerinin tavsiyelerine karşı:

— Ayol benim elimde tabancam var.. Daha karşıma kimse çıkarken üzerine ateş ederim...

Diyordu.

Reşat Bey kahveden en son çıkanlardan oldu. Bu sırada Recep çavuş dedi ki:

— Dede efendi. Kahve kapanacak geç oldu.. Nereye gideceksin?

— Evlât kahvenin dışarısında bir peyke yok mu orada yatıvereyim..

— Pekâlâ...

Dede çıktı kahvenin önünde ve çardağın altındaki peykeye uzandı. Kahveci içeriye girdi. Beş dakika sonra dışarı çıkıyor ve kapıyı süratle kapatıyordu. Peykenin üzerinde yatan Yıldırım anî bir hareketle doğruldu. Kahvecinin kapıyı kapamakla meşgul olmasından istifade ederek koltuğunun altında tuttuğu bir ipi çıkardı ve ansız bir haretketle atarak kahvecinin vücuduna doladı. Ayni zamanda diyordu ki:

— Evlat buna kement derler. Bereket versin ki bunu da kullanmasını biliriz...

Kahveci kemendi şiddetle çekmesi üzerine yere yuvarlanmıştı. Düşmesi ile beraber acıklı feryat çıkardı ve hareketsiz kaldı. Ayni zamanda Zeki yanında dört polis memuru olduğu halde kahvenin arka tarafındaki arsadan dışarı fırlayordu. Keloğlan dedi ki:

— Korkmayınız elektrik cihazı yere temas ederek boşaldı. Herifi tutabilirsiniz. İnşallah ceryanın darbesile ölmemiştir de hesabını mahkemede verir.

Polisler Zeki ile beraber yerde yatan kahveciyi kaldırdılr. Ayağında topukları ve tabanları camdan ayakkabıları vardı. Vücuduna sardığı elektrik cihazı olduğu gibi duruyordu. Yalnız yere temas ederek boşalmıştı. Ceketinin altında uzun bir kefen sokulmuş duruyordu. Hemen elleri ve kolları bağlanarak karga tulumba edildi ve karakola götürüldü. Darbe şiddetli olmuşsa da herif ölmemişti. İki saat sonra söz söyleyecek hale geldi. Elektrik ceryanı ile karşısındakini bayılttıktan sonra soyarak öldürdüğünü söylemeğe mecbur kaldı. Ertesi sabah katil hapishaneye sevk ediliyor, ayni zamanda Recai Efendi tevkifhaneden çıkarılarak evine gönderildi.

Zeki, Keloğlanın nasıl olupta Recep çavuşun katil olduğunu sandığını bir türlü anlayamamıştı. Yıldırım dedi ki:

— Adî bir dikkat meselesi... Kahveden paralı bir adam geç vakit çıkarsa cinayet vukua geldiğini anladım. Şu halde canî kahveden gitmiyor demekti. Böyle bir adam olmazsa hortlak meydana çıkmayordu. Bu akşam yakalayabilmekliğime sebep Reşat Beyin gecikmesidir. Bunu da kendisinden rica elmiştim. İşte mesele bundan ibarettir. İyi bir zabıta hafiye memuru hiç bir şeyi kaçırmamalıdır. Dedim ya! Eğer küçük bir hatam olmasaydı. Haydudu daha evvel içeri attırabilecektim. Bereket versin bu hatam bir cinayetin daha icrasına meydan vermedi.

SON

Bir Afacanın Hatıra Defteri

Tefrika No. 28

Oltamın kanepeye yetişecek kadar uzun olup olmadığını denemek bana merak oldu: Doğrusu ya bunu denemek lâzımdı! Olta iğnesine bir yaban arısını iliştirdim ve şaka olsun diye onu amcamın ağzının üstünde tutmaya başladım. Balık yakalayacağımı ümit etmiyordum, fakat değneği tutarken kolum yoruldu ve ansızın oltanın iğnesi ağzına düştü. O da bu esnada uykuda öksürdü ve ağzı kapandı. Ben gayet atik olarak iğneyi çekmek istedim, fakat aksi şeytan gelmedi, amcamda başını kaldırdı. Nihayet, ben korktum ve öyle kuvvetli çektim ki, amcam kanepeden düştü. Oh, nasıl bağırdı! Bilseniz... Değneği atım ve şimşek gibi ahıra koştum, beni uzun müddet bulamamaları için otların altına saklandım.

Neden sonra mutfağa gittiğim zaman hava artık kararmıştı. Aşcı kadın bu sırada teknede hamur yuğuruyordu. Beni görünce öyle sert sert baktı ki, sanki beni saplamak istiyordu.

— Ah, taş yürekli, hain çocuk, dedi, amcana böyle fena bir oyun oynamak nasıl aklına geldi? O ölebilirdi, doktor onun dilinden olta iğnesini güçlükle çıkardı. Şimdi ağzı o kadar yara ve sızı içinde ki bir hafta ancak süt içebilecek. İhtiyar ve zayıf olduğu için de gaddarlığının neticesinde ölebilir.

Fitnat, diye fısıldadım. Ben amcamın ölmekte olduğunu kasaba söylerim, sen onun bir kaç gün daha bekleyeceğini ve tayı satmayacağını zannediyor musun? Fitnat, evvelâ elini yukarıya kaldırdı, sonra oturdu ve kahkahalarla gülmeğe başladı..

— Çetin, sen ömürsün!. dedi

Amcam evde hasta yatarken Fitnatın gülmesi bana vicdansızlık gibi geliyor, fakat bazı insanlarda zerre kadar his yok.

* *
*

Amcamın dili olta iğnesinden hastalandığı zamandanberi bir kaç gün geçti. Bedia onun bana son derece kızmış olduğunu söylüyor.

Bugün yataktan kalkar kalkmaz yeni bir vasiyetname yazmaya heveslendi. Kâğıt, mürekkep ve gözlüğünü istedi. Ben bunları bulmak için Behiyeyi Şadanın annesinin bahçesine gönderdim, fakat camların ikiside düşmüştü; bundan dolayı yakından gören ablamın gözlüğünden camları aldım ve amcamın gözlüğüne mükemmel surette onları geçirdim. O, bana hâlâ kızdığı için odasına girmeğe cesaret edemiyordum, fakat tayı hatırladıkça öyle üzülüyordum ki mirascı olup olmadığımı anlamak için vasiyetnameyi dinlemek istedim. Behiye ona yemek götürürken arkasına saklanarak sessizce karyolasının altına girdim, bir dakika sonra Noter Galip Bey geldi. *(Sonu var)*

BİLMECE-105

Bu haftaki bilmecemiz kelimelidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek *(İst. posta kutusu 61. AFACAN Gazetesi 105 inci bilmece memuru) adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.*

KAYNAR SUYA SİYAH OLARAK ATTIĞIMIZ ve BİR MÜDDET SONRA SUDAN KIRMIZI OLARAK ÇIKARDIĞIMIZ ŞEY NEDİR?

Bu sual bilmecesi biraz zor olmakla beraber düşünülürse kolayca bulunabilir. Sizleri fazla yormamak için kaynar suya atılan şeyin canlı ve yenir bir mahlûk olduğunuda kaydedelim. Cevaplarınızı yukardaki adrese gönderiniz.

ARMAGANLARIMIZ

BİRİNCİYE: **Bir kol saati(kıymeti 5 lira)**
İKİNCİYE: **Bir dolma kalem (mürekkepli)**
50 inciye kadar: Şekerleme, roman, kitap, kart çikolata verilecektir.

Kazananlar

Bilmecede Kazananlar

101 numaralı resimli bilmecemizdeki isimler: Ateş - Palamut - Kuş - Fare - Uç - Dokuz-Yaprak - Seccade - Çocuk - Baston - Gece - Kuş yuvası - Elma - Fil - İdi. Doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz:

Fotoğraf makinesi kazanan

Kırkağaç Bostan sahiplerinden Mehmet efendi oğlu Ali Yusuf Bey.

Mektep çantası kazanan

Nışantaşı kız orta mektebinden No. 818 Şayeste Hanım.

Makineli oyuncak kazanan

İst. Kumkapı Nışanca fırını yanında No. 47 Hovannes Efendi

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.

Kakao paketi kazananlar

(Anadoluya Kitap)

İst. Kız lisesi No. 964 Müzdat, İst. Cağaloğlu kapalı fırın karşısında No. 44 Osman, İst. Kurtuluş Şahin sokak No. 59 Muallâ, İnegöl Camiikebir avlusu saatçi Mehmet Ef. oğlu Şevket, Edirne Tahmis sokak Rafael de Toledo No. 34 Avram, Beşiktaş Valde çeşme Bakkal Bilâl sokak No. 12 Sahire, Düzce Posta T. T. Müdürünün oğlu Orhan Bey ve Hanımlar.

Çikolata paketi kazananlar

(Anadoluya Blok)

Beşiktaş Kılıçali camii çıkmazında No. 3 Fatma, Aydın Demiryolunda Berber Şakir Ef. vasıtasile Yahya, Denizli Jandarma kumandanının oğlu Aytekin, Fatih Kıztaşı karşısında Süheylâ Ahmet, Fatih Saraçhanebaşı Nefer sokak No. 23 Sabri, Tarsus Posta memuru Fadıl Bey kerimesi Suzan, İst. Çarşıkapı Sinekli medrese sokak No. 15 İrfan, İst. Cibali Fener cad. No. 124 Mustafa, Kırklareli park karşısı berber Ahmet Ef. oğlu Ali, Fatih 13 üncü İlk mektep S. 4 No. 601 M. Zeki Bey ve Hanımlar.

Cep aynası kazananlar

(Anadoluya Kitap)

İst. Kız orta mektebi No. 738 Mediha, Nışantaşı Kodaman sokak No. 9 Perihan, Beyoğlu Musevî lisesi Sınıf 1 Zümbül, Balıkesir Gazi İlk mektebi S. 5 Fuat, Eyüp Yeniçeşme Tekin sokak No. 9 M. Sabri, Ankara Gd. Kç. Z. Hz. mektebi muallim Şükrü Bey oğlu Nedim, Trabzon Uzun sokak cad. Ali Ef. zade İsmet oğlu Mehmet, Maçka Haeı Bekir apart. kapıcısı İsmail, Şişli Küçükbahçe sokak No. 11 Meşrutiyet apart., Bursa Arifiağa sokak Namazgâh mahallesi No. 6 hanede Münevver, Beyazıt Muradiye mahallesi No. 14 Samia, Üsküdar M. O. M. No. 603 Bedrettin, İst. Hacıkadın caddesi No. 26 Atâ, Samsun Yenikırbaç mahallesi asrî fırın kâtibi Ömer, İst. Orta mektep No. 666 Abdurrahman Bey ve Hanımlar.

Manzara kartı kazananlar

Bakırköy Cevizlik Reyhan sokak No. 3 İbrahim, Beşiktaş Dumlupınar Mek. S. 3 No. 79 Meçuhan, İst. Türk cad. No. 23 Adnan, Beşiktaş J. K. den Mehmet Suat, İst. 18 inci İlk mektep mezunu No. 257 Sami, İzmir Halil Rıfat Paşa cad. No. 7 Feriha, Samsun Gazi cad. No. 22 Şevket, Uzunköprü Bakkal Cafer Ef. kızı Milliye, İst. 47 inci İlk mektep S. 3 No. 120 Mihriban, Galatasaray lisesi S. 6 No. 40 Suat, İst. 49 uncu İlk mektep İsak, Tekirdağ Belediye memuru Kâzım Bey oğlu Fehmi, Eskişehir Sakarya mektebi S. 5 No. 205 Selim Osman, İst. 6 ıncı İlk mektep No. 169 Nigâr, Kadıköy Yeldeğirmen Kırkahve sokak No. 3 - 5 Sacide Hanım ve Beyler.

S O N

Bulmacada kazananlar

44 numaralı resimli bulmacamızda saklı bulunan Keçi ve Balık, Ördeği doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz:

Dolma mürekkepli kalem kazanan

İst. Galatasaray lisesi No. 1106 Vedat Yılmaz Bey.

3 aylık Çocuk Sesi abonesi kazanan

Çanakkale ot müteahhidi Ali Bey kızı Makbule Hanım.

Bir albüm kazanan

Kütahya Saray mahallesi Zevyan camii karşısı No. 7 hanede Mustafa Bey.

***DİKKAT*: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.**

Şişe kolonya kazananlar

(Anadoluya Kitap)

Ortaköy Galatasaray lisesi No. 33 Kemal, İst. Tarabya ve caddesi No. 190 Füruzan Sait, İst. Fındıklı Mebuslar caddesi Ressamlar sokak No. 1 Muazzez, Ankara Hisar Emirler yokuşu No. 5 Kemal, İzmit Vilâyet daimî encümen âzası Kemal Bey oğlu Oğuz, Heybeliada orta mektep S. 3 No. 52 Hüsamettin, Aksaray Sülüklü çeşme karşısı No. 35 Ayşe hanım ve Beyler.

Hikâye kitabı kazananlar

İst. Aksaray Cerrahpaşa cad. No. 32 Sühendan, İst. 8 inci ılk mektep sınıf 3 Leman, İzmir Damlacık Abbasağa sokak No. 15 Leman, İst. Akşam Kız sanat mektebi Huriye, Samsun Salim zade Nuri Beyin mahdumu İhsan, Beşiktaş Akaretler Sporcu Adil sokak No. 2 Cavidan, İst. Erkek lisesi Sınıf 1 Süleyman Kâzım, Adapazarı Ziraat Bankası müdürü Cevat Bey oğlu Şecaat, Ankara İnkilâp mahallesi Şehit İbrahim sokak No. 10 Şevket, İst. 45 inci İlk mektep No. 220 Hikmet Ali Hanım ve Beyler.

Bisküvit paketi kazananlar

(Anadoluyo Defter)

Aksaray Sofular caddesi No. 33 Süreyya, İst. Şehsuvar sokak No. 35 Mediha, Trabzon Erzurum oteli sahibi Halis Bey oğlu İhsan, Samsun Bozkurt İlk mektebi sınıf 5 No. 225 Özdemir, İnegöl İnhisarlar müdürünün mahdumu Muzaffer, Beşiktaş Akaretler No. 71 Handan Osman, İst. 45 inci İlk mektep No. 418 Sevim, Eyüp Sofular No. 3 Fatma, Galata Goldşmit mektebi S. 4 No. 128 Marko, İst. Kız lisesi No. 1365 Refia, Zonguldak Fevzi paşa caddesi kunduracı İsmail Ef. kızı Belma, İst. K. M. M. tatbikat No. 72 Süheylâ, Tarsus Hükûmetcivarı Sıtkı, Maçka Maçkapalas kapı No. 3 Marsel Bey ve Hanımlar.

S O N

D İ K K A T

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

Ankara Türkiye İş bankası hukuk işlerinde M. Sıtkı Bey oğlu Osman Necdet Bey Afacan bulmacasından bir albüm kazanmıştır.

Adana Ziraat bankası karşısında Nuri Bey kızı Meral Hanım Afacan bulmacasından 3 aylık abone kazanmıştır.

BULMACA:47

Bu haftaki bulmacamız resimlidir Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (*İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 4 7 inci bulmaca memuru*) adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.

Bu ufak gemi kanaldan geçiyor Fakat kaptan gemiyi idaresiz bırakarak bir yere gizlenmiş. Acaba siz bu adamı resimde görebilir misiniz? Kaptanı kırmızı kalemle işaret ediniz. Doğru halledenler arasında 30 kişiye muhtelif hediyeler vereceğiz.

"Afacan„ Bilmece kuponu: 105

"Afacan„ Bulmaca kuponu: 47

Adres İstanbul: Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde
Ülkü matbaası no. 40

KARAGÖZ OYUNU

Abone Şartları
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört „ 50 „

[Afacan ile Hacivat konuşurlar :]

Hacivat

Sana söyleyeyim bir söz,
Aman yetiş Afacan!..
Zengin oldu Karagöz,
Dayanır mı buna can?...

Afacan

Sözü uzatma böyle,
Ne oldu, çabuk söyle?...

Hacivat

Ettim doğrusu hayret,
Talii pek açıkmış!
Duydum: almış bir bilet,
Yirmi bin lira çıkmış!..

Afacan

Hey, bana bak Hacivat
Bu sözlerin alay mı?...
Ne bileti bu bilet,
Vapur mu, tranvay mı?..

Hacivat

Yok, canım.. Öyle değil:
Tayyare piyangosu!..

Afacan

Karagözün talii
Çok açıkmış doğrusu!..

Hacivat

Gel, seninle düşünüp
Buna çare bulalım:
Karagözün elinden
Şu bileti alalım!..

Afacan

Öyle kolayca olmaz,
Bu, çok mühim mesele!..
Bir hile keşfederiz
Ben düşüneyim hele!...

[Kurnaz Afacan derin derin düşüncelere daldı. Nihayet bağırdı :]

Afacan

Korkma!.. Ben işte buldum
Bu işin çaresini!..
Bir bir anlatacağım
Hiç çıkarma sesini:

* * *

Bir çok hediye alıp
Karagöze gidersin!..
Ona saygı gösterir,
Arkadaşlık edersin!..

* * *

Dersin: Ben yaşıyorum
Kaç yıldır tek başıma!..
Son zamanlarda geldim
Artık geçkin yaşıma!..

* * *

Sana candan, gönülden
Dostluk göstereceğim:
Şu oturduğum evi
Ben sana vereceğim!..

* * *

İki şahit önünde
Sen bu işi yaparsın!..
Korkma: ev Karagözün
Olsun öz malı, varsın!..

Hacivat

Afacan!.. Ne diyorsun
Ben bu işi göreyim:
Kırk senelik evimi
Karagöze veremem!..

Afacan

Bileti alamazsın
Sen başka türlü ele!..
Hiç zararlı çıkmazsın,
Sözümü dinle hele!..

[Hacivat düşünür, taşınır evi Karagöze vermeğe razı olur. Fakat akıllı Afacan, hiç kimsenin bulamıyacağı bir plân kurmuştur. Sonunda hileci Hacivat yapmak istediği bu dalaverenin müthiş cezasını çekecektir. Gelecek hafta bunu merakla okuyacaksınız!]

Oyuncu başı

Resimli Roman

Pire Nurinin Yaramazlıkları

No. 45

1 — Bahçıvan bahçesinin Pire Nurinin kuzularile karmakarışık edildiğini görünce karısını hemen kır bekçisine gönderdi. Kadın bekçiye bütün olanı, biteni, turfanda sebzelerinin nasıl berbat edildiğini, kışlık bahçe camekânlarının nasıl kırıldığını anlattı.

— 3 Halbuki zavalli Pire Nuri pek zahmetli bir işin peşindeydi. Çünkü sebze bahçesinden çıkan kuzular uzun yolda koşmağa başlamışlar, Pire Nuriciği de arkalarından sürüklemişlerdi. Durup dinlenme yoktu. Pire Nuri bir dakika bile nefes almadan koşuyordu. Nihayet onlara yetişti. Amma nerede?.. Buğday tarlasının içinde değil mi? İkisi de buğday başaklarını ezerek yeşillikler arasına dalıyorlar, tarlada binbir ziyan yapıyorlardı.

2 — Kır bekçisi elindeki piposunu cebine yerleştirdikten sonra kocaman bir sopa aldı ve iki kuzuyu öteki beriki bahçeye sokan genç delikanlıyı aramaya ve eşek sudan gelinciye kadar ıslatmağa karar verdi. Ve yola çıktı. Hızlı bir yürüyüşle şüphesiz Pire Nuriyi arıyordu.

4 — Zavallı Pire Nuri bu acıklı manzarayi seyrettikten sonra bu iki yaramaz ve Afacan kuzuyu nasıl yakalayabileceğini düşünmeğe başladı. Yarabbim! Ne de yumurcak şeylerdi. İki saattir ne dur, ne dinlen bilmişlerdi. Ne yapmalı, onları nasıl yakalamalıydi?

5 — Hemen orada çamaşır asılmış bir ip gördü. Hemen onu sırıktan çözdü. Ve ilmik yaparak başbaşa vermiş olan iki kuzunun üstüne fırlattı. Ve ilmiği başlarına geçirdi. Muvaffakiyet tamamdı.

— Daha Var —

is. Ülkü matbaası Cağaloğlu yokuşu No. 40 Sahibi ve mum neşriyat: müdürü M. Faruk